

ואין פגם במחוסר זמן לבו ביום.

אמר רבינא: **השתא** [עכשוו] **דאמר רב** חפdea שמהופר הגROLה אף על פי שהגROLה אינה מעשה שבוגוף השURIIM עצם, מכל מקום **במהופר מעשה דמי**, שהיות והגROLה נארה בהם, הרי זה כמעשה שבוגופם,

מכאן נלמד לענין **הא** **דאמר רב יהודה אמר** **שמעאל בענין אחר:**

שלמים **ששחטו** בבוקר, **קדום** **שנפטחו** דלותות היכיל, פולין. משום **שנאמר** [ויקרא ג] בענין קרבן שלמים: "זשחטו פתח אהל מועד". "פתח" משמע **בזמן שהוא פתוח**, **ולא ביום שהוא נועל**.⁽³⁵⁾

ומדברי רב חסדא נלמד, שם **שחטן בחוץ** סג-א קודם **שנפטחו** דלותות היכיל – **פטור**. מפני שבאותה שעה אין השלמים ראויים להבאה אל אهل מועד. ואף על פי שפתיחה דלותות היכיל אינה מעשה שבוגוף השלמים.

מאי טמא [מהו טעם הדבר?]

מפני שמהופר פתיחה של דלותות היכיל, **במהופר מעשה דמי**. שהואיל ובענין השלמים נאמר דין פתיחה דלותות היכיל, הרי זה כמעשה שבוגופן.⁽³⁶⁾

ועכשו הגمرا מנסה על עצם דבריו של רב חסדא, **שער יום הכיפורים** **ששחטו בחוץ**

35. לשון פתח אינו אלא החלל, והפotta והנוועל קרי דלת – לשון רשי זבחים נה ב.

36. רבי יוחנן אמר [בזבחים קו ב] שהמעלה קדשים בזמן זהה בחוץ חייב.

והקטרתה. שכל אלו צרכיים להעשות לפני שחיטת המוסףין [ובכללם השער החיצון!] ואם כן מדובר השוחטו בחוץ לפני הגROLה חייב?

ומתרצין: **קבר רב חמדא:** אין פגם במחוסר זמן אם אפשר להקריבו בו ביום.

כלומר, בהמה שאין בה חסרון מעשה בגופה, אלא יש בה חסרון זמן, כגון כאן, שעדיין לא הגיע זמן המוסףין, אין זה חסרון שגורם לשער להחשב כמי שאנו ראוי להקרבה באهل מועד [כי אין צורך לעשות שום מעשה בגוף השער, ומאליו הוא יהיה ראוי להקרבה ממש באותו היום].

ולכן, שני השURIIM, עד שלא הגוריל עליהם, אינם ראויים לשער הפנימי כי הם מחוסרים מעשה הגROLה, ומעשה זה הוא מצווה האמורה בהם.

ואף על פי שאין הגROLה נעשית בגופם ממש⁽³⁴⁾ בכל זאת, הוайл ומצות הגROLה נארה עליהם, הרי הם כדי שאינם ראויים להקרב באهل מועד.

אבל, לענין שער המוסףין הנעשה בחוץ, למרות שעדיין חסרים כל מעשי עבודת היום שגורמים להעשות קודם למוספין, בכל זאת אין זה גורם לשURIIM להחשב כמי שהם אינם ראויים להקרבה, הוайл ואינם חסרים מעשה מצווה האמורה בהן.

34. אף על פי שנאמר בפסוק "נתן אחרך על שני השURIIM גROLות" ומצוה להניח את הגROLות על גופם של השURIIM, מכל מקום אין ההנחה על השURIIM מעכבות אלא רק עלית הגורל מתוך הקלפי. כמובן לעיל לט ב [רש"י, ריטב"א].